

Forgács Rezső

ODABENT IV.

már a kövek is elmaradnak
a kapuk a lépcsőház a papucsok is
az ablaknak támasztott létra is

már csak egy félbeszakított bélyeg
nagy mama csészéje
egy aranyszínű telefonzsinór

mögöttem minden szikrázásával
minden melegével a délelőtt
fák a gyermekekkel együtt mozdulók
füvek a tűnődés a rácsodálkozás szájízei
homok ki szürke körömlakó
az aszfalt a rohanás
a házfalon a krétaszó: pina

pedig ha élt volna
anyám talán minden
másképp történik
akkoriban sötétkék
rövidnadrágban kellett járni
a nemértett vörösnnyakkendő
nagyanyám simára vasalta
a nemértett hovatarozás
az iskolai ünnepek
nemzetizászlós unalmai
hangtalan tanárok tátogása
tollejtegető szertári
műadarakkal

zödbabfőzelék-szagú hazaérkezések
apám olykori fölünedezései
linóleum és Károlykertszag
padbarátságok
fagyaltoslány-szerelmek
intők dicséretes osztályzatok
véget nem érő röhögések
müleszebbőlgyerekből-haanyádélne-beszélgetések
az önkielégítés fölfedezése
moziplakátok nagymellű sztárjai
lassúdad évek
tündöklő sárga almák meleg esőben
és mintha most
és mintha a honnan hangyalábnyi morzsalékai

itt a vénséges kőlépcsőn álldigálva
a lehetmények sorozata
a megtagadás lehetőségének esélye
mert hideg van
mint egy mélyhűtött csirke valagában
mert paplanon bogarak matatnak
és látom tükrön ablakon
a part csendjein
az elvesződés gyűrűző iker-pillanatában
tükrön ablakon
mintha anyám is
visszagyermeült asszonyi test
vékonyezüst és szalmaóra
fekszik
a halálos születés állapotában
fekszik
fekszik a Honnant

az indulással kezdődött
aki százézer éve a parton
aki vagyok
aki álldigálunk
aki jövendő az elérézésért
aki teremtődő
aki érkező

a konyhapalc mögül
a lefolyó alól
a dobozok közül
a henger belsejéből
a szénkupac felől
a kádzománc alól
az újságok közül
a tükkörpedésből
a rongyfűggöny mögül
az ablakszárny felől
a szék lába alól
a tányérkoccanásból
az ágynemű mögül
a kép háta mögül
a kislámpa alól
a létra hét fokáról

vereséget aratni
győzelmet szenvedni
vereséget aratni
győzelmet szenvedni

ül a konyhaszéken
várva érkezésem
párolgó öregasszony
a nyárdéli présben
várja hogyha jönne
megkoccan a bögre
négyemelet magasból
hullik rám a könnye

aki eljövend az érkezésért?

behozza a lavórt
vizet tölt
eltűnik
visszalép
belenéz a vízbe
SÍR

